

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 41. szám

2016. március 16.

Kávéházi pillanatok

Nagy volt a zsongás március tizenötödikének estjén a Pilvaxban, de tizenhatodikán talán még nagyobb. Fáradt, itt-ott gyűrött tekintetekkel találkozhatott a betévedő vendég, ám délben helyet már alig-alig talált magának. Mindenféle asztaltársaságok kvaterkáztak, néha egymással is vitába szállva próbálták összeállítani a tegnapi eseményeit, és kitalálni, hogy mi legyen a jövő. Ami közös volt bennük, az a kokárda, és annak nyugtázása, hogy rég éltek már ilyen időket, vagy talán még soha. No, meg az, hogy néha felhajtottak egy-egy pohárával, hol Széchenyinek, hol Táncsicsnak, hol Kossuthnak, vagy éppen Petőfinek az egészségére, majd jöttek a számunkra kevésbé ismerős pesti vagányok nevei, akik szintén megérdemelték a koccintást.

Poharazás közben azért figyeltek az atyafiak, és mihamar kiszúrták, hogy Petőfi sehol. Szóvá is tették páran, de lehurrogták őket, mondván, fiatalember, fiatal házaspár, van más tennivalója is, mint a rebellió. Rendben – mondta egy óriás kokárdával büszkélkedő forradalmár – de kivételesen igazán benézhetne már hozzánk Széchenyi is! No, kicsit lelassultak a komák, majd az egyik így szól: És Crescence grófnő? Nem csak Petőfinek lehet más tennivalója... Á, szólt egy nagybajuszú, inkább a lustaság! Vajon miért van, hogy apja még Széchenyinek írta a nevét, ő meg lespórolta a második vesszőt? Mert neki több dolga volt, mint az apjának – replikázott az asztaltársa – és aláírnia is gyakrabban kellett, mint az öregnek.

Ebben is maradtak, na meg került más téma is, mint például a sajtószabadság. Mit gondoltok, kérdezte valaki a sarokban, pipáját szutyogtatva, ezután szabad lesz a sajtó, meg a szólás is? Hát a szólás biztosan, mint eddig, de hogy mi lesz utána a szólóval...? Nagy nevetés támadt erre, de a pipás nem hagyta magát: Ha tegnap kihozhattuk Táncsicsot, magunk vontatta szekéren, akkor tán csak szabad lesz? Reméljük, cimborák, végül is rajtunk múlik most minden, még a sajtószabi is – szólt ismét az előbb ismeretlen, majd kérdezett – no, de hogy hoztátok ki? Még azt sem tudtuk pontosan, hol tartják fogva? Höhö, göcögött a pipás – véletlen volt, hogy Miska megkaparintott egy okoskát, míg az örök nem figyeltek, és megizente, hogy Táncsics út, mittudomén hány szám a Várban.

Volt egy kis csend, mert hogy ilyen gyorsan átkeresztelték az utcát? De mihamar megtörte a túloldalon egy harsány cingár ember, kérdezvén, kinek hogy tetszett Petőfi verse? Az, amelyiket nem szavalt el – visszhangzott egy dörmögő kérdés az ablak mellől. Az, az – kiabált a cingár – kár érte, mert igazán lelkesítő az a talpra, vagy hajrá magyar? Mi van veled, jómadár, félre beszélés? – dörmögött a felháborodás. Jól van, na, értem én – válaszolt a cingár – ha kell még el is szavalom neked Petőfi helyett!

Na, még csak az kéne, majd ő, ha végre bedugja az orcáját – hangzott a válasz, mire harsány helyeslés töltötte meg a kávéházat. Erre, mint végszóra be is lépett Petőfi, eléje sietett a főpincér, kérdezvén: A szokásosat, Sándor? Mire Petőfi: Isten őrizz! Tegnap is így kezdődött, és mi lett belőle...

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vasutasok a kápolnáért

A Keresztény Vasutasok Egyesülete (KVE) 2016. március 11-én tartotta éves rendes közgyűlését, amelyen újra felvetődött egy kápolna felépítése. A történet még 2011-re nyúlik vissza, amikor a szlovák kollégák elhozták a vasutasok védőszentjeként is ismert Alexandriai Szent Katalin fából faragott szobrát. A szobrot Dr. Mosóczi László, a MÁV Zrt. akkori infrastruktúra vezérigazgató-helyettese adta át ünnepélyes keretek között a Magyar Vasúttörténeti Park számára.

Alexandriai Szent Katalin Krisztus után, a III-IV. század fordulójának előkelő családból származó tanult és művelt keresztény lány volt. A nagy keresztény-üldözések idején történt, hogy a római uralom alatt álló városában Maximinius császár által a hódítók bálványai tiszteletére rendezett áldozati ünnepségen megtagadta a részvételt. Keresztény hitét úgy adta a császár értésére, hogy nyilvánosság előtt az uralkodóhoz lépett, és keresztet vetett. A császár, mielőtt lefejeztette volna, kínzásoknak vetette alá, melyek között egy éles késekkel kirakott kerék is szerepelt, ami a legenda szerint Katalin hitének hatására eltörött. Talán ezért lett különösen Lengyelországban a vasutasok védőszentjévé, és a hagyomány a szlovák kollégák körében is terjed. Hatásukra és segítségükkel talán Magyarországon is, amit elősegíthet a Magyar Vasúttörténeti Parkban található szobor, melynek végleges helye az egykor tervek szerint a Parkban felépítendő kápolnában volna, már ha egyszer felépül. Mert bár az alapkövetétel a szobor átadásának napján, 2011. november 23-án, két nappal Szent Katalin emléknapja előtt megtörtént, azóta nagy a csönd a továbbiakról.

Egész pontosan nagy volt a csönd, ami a múlt heti Közgyűlésen megtört: dr. Márkus Szilvia, az Egyesület elnök asszonya vetette fel, vigyük tovább a kápolna ügyét. Ellenvetés nem hangzott el a résztvevők között, annál inkább sorjázta a felmerülő problémák, akadályok. Az egyik most is, mint annyiszor a pénz, aminek hiánya miatt egyesületünk tagságát is megszüntetni készül a Nemzetközi Vasutas Misszióban (IRM). Miből is telne a kápolna felépítésére? A másik akadály sem ismeretlen vasutas-berkekben: Tudomásunk szerint korántsem tisztázták a kápolna tervezett helyének tulajdonviszonyait, ami nélkül viszont nem szerezhető be az építési engedély. Mondhatnánk, ezzel a kör bezárult.

Egyelőre úgy tűnik, tökéletes a zsákutca. De talán a vasút vezetőivel közösen megtalálható a megoldás, számítunk vezetőink támogató együttműködésére. A KVE elnöke azt tervezi, hogy mielőbb felveszi a kapcsolatot a kápolna ügyében illetékes vasúti vezetőkkel, és megpróbálja „kibogozni” a kápolna építését akadályozó szálakat. Fontosnak tartja, hogy Alexandriai Szent Katalin méltó helyet kapjon egy olyan kápolnában, amely a munkahelyi balesetben elhunyt vasutas kollégák emlékének őrzését is szolgálhatja.

Dolhai József

Helyi hírek röviden

Bizalmi Testületi ülés Eperjeskén

Eperjese VSZ alapszervezete az elmúlt héten Bizalmi Testületi ülést tartott. Első napirendi pontként Miskolczi Gábor csomóponti vezető tájékoztatóját hallgathattuk meg az elmúlt év munkájáról.

Tavaly márciusban új vezetőként került a Csomópont élére, irányítása alatt az Állásfőnökségek élén is személyi változások történtek. A fegyelmi és baleseti helyzet javítása mellett fontos

hangsúlyt kapott a csapatépítés is. A sikeres vasutasnap rendezvényen túl részt vettek kispályás labdarúgó versenyen, illetve Vasutasnap bált is rendeztek, ami Eperjeskén egy régi hagyomány volt, de az utóbbi években elfelejtődött. A létszámhelyzetről elmondta, hogy 285 fővel zárták a tavalyi évet, ami 2016-ra változatlan maradt. 2015-ben 5 fő újfelvevételessel is gyarapodott a létszám, ami az utóbbi években nem volt jellemző.

Ezt követően a Bizalmi Testület elfogadta az alapszervezett Szervezeti és Működési Szabályzatát, valamint napirendre került a Segélyezési Szabályzat is.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

PRODUKCIÓ

Egy anya meg a lánya jelentkezik a cirkuszigazgatónál. Az igazgató először a lány produkcióját nézi meg. A csinos meztelen lány ping-ponglabdákkal zsonglórködik, aminek az a slusszpoénja, hogy a lába között minden labda eltűnik. Az igazgató fellelkesedik: Nagyszerű produkció, megveszem a műsorba! És mit tud a mama?

– Ugyanezt görögdinnyével...

KÍVÁNSÁG

Két férfi beszélget: Képzeld, egyszer egy jó tündér megkérdezte, hogy mit választanék: nagyobb péniszt vagy jobb memóriát? És mit választottál?

– Már nem emlékszem...

ROKON?

Nagy nyári meleg van. Az egyik lakótömb ablakából egy arra sétáló férfi nyakába zuhan egy használt kotongumi. Felháborodva felnéz és látja, hogy csak a második emeleten van nyitva az ablak. Felveszi az "égi áldást", és becsenget a másodikon lévő lakásba. Kijön egy idősebb úr, és kérdezi tőle: Mondja kérem, ki tartózkodik abban a szobában aminek az ablaka nyitva van és az utca felé néz?

– A lányom és a vőlegénye. De miért kérdezi?

– Akkor tessék, itt van az unokája!!!

Balogh Attila